

Det foreslås pålagt forsøgslederne at anvende så få og så lavtstående dyr som muligt.

Bestemmelserne om journalføringen foreslås udvidede og skærpede, og der foreslås i så henseende fastsat særlige regler vedrørende hunde, katte og aber.

Det tilsynsførende udvalg foreslås udvidet med en repræsentant for Aarhus universitets lægevidenskabelige fakultet og for dyreskyttelsesforeningerne.

Der foreslås en bestemmelse om, at det tilsynsførende udvalg er berettiget til at besigtige forsøgsdyrene og forsøgslokaliteterne og at overvære forsøg.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til det af udvalget fremsatte udkast bortset fra en redaktionel ændring af § 1, stk. 1.

Den gældende lov handler kun om forsøg på varmblodige dyr. Forslaget udvider kredsen af dyr, der er beskyttet af lovens regler, til alle hvirveldyr og imødekommer derved et ønske fra dyreskyttelsesforeningernes side.

Efter den gældende lov må forsøg kun foretages af de lærere ved universitetet eller den kgl. veterinære landbohøjskole eller andre fagligt uddannede personer, som dertil bemyndiges henholdsvis af universitetets lægevidenskabelige fakultet og af den kgl. veterinære landbohøjskoles undervisningsråd. Efter forslaget er ordningen den, at lederne af statens institutter for biologisk og medicinsk forskning, til hvis embedspligter det netop hører at foretage dyreforsøg, er berettiget til uden særskilt tilladelse at foretage eller lade foretage forsøg.

Forslaget svarer iøvrigt, bortset fra mindre væsentlige enkeltheder, om hvilke der henvises til udvalgets betænkning pag. 32—34, til den gældende lov.

Til § 2.

Paragraffen indeholder regler om bedøvelse og aflivningspligt og er enslydende med udvalgets udkast, bortset fra en redaktionel ændring i stk. 3, der omtales nærmere nedenfor.

Stk. 1 svarer til gældende ret. Foreningen „Kampen mod Vivisektionen“ har foreslået en bestemmelse om, at chloralose og morfin ikke må anvendes til bedøvelse, og at curare ikke må anvendes, ej heller jævnsides med

bedøvelsesmidler. Idet man henviser til betænkningen pag. 34 nederst til pag. 35, skal man bemærke, at justitsministeriet ikke har fundet grundlag for at følge det af foreningen fremsatte forslag.

Stk. 2 indeholder en begrænsning i pligten til aflivning inden bedøvelsens ophør, der i realiteten stemmer ganske overens med den gældende vivisektionslov. Derimod er forslaget om pligt til efterbehandling af dyr ny og fastslår forsøgsledernes naturlige forpligtelser i de tilfælde, hvor hovedreglen om dyrs aflivning inden bedøvelsens ophør fraviges.

Stk. 3 giver adgang til at fravige reglen om, at forsøgsdyrene altid skal bedøves. Efter forslaget er adgangen til at foretage forsøg uden bedøvelse betydeligt indskrænket i forhold til gældende ret, bl. a. derved at der kræves tilladelse dertil af det tilsynsførende udvalg. Formuleringen af bestemmelsen afviger fra udkastet derved, at ordet „undtagelsesvis“ er udgået. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til udkastet, men justitsministeriet har ment, at det i forvejen med tilstrækkelig tydelighed fremgår af bestemmelsen, at sådanne tilladelser skal have undtagelsens karakter.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3. Foreningen „Kampen mod Vivisektionen“ har foreslået, at enhver anvendelse af dyr til demonstrationer og øvelser skal være forbudt, men justitsministeriet har fundet dette forslag uantageligt af de af udvalget nævnte grunde, jfr. herom betænkningens pag. 38.

Til § 3.

Efter vivisektionslovens § 2, stk. 4, finder reglerne om bedøvelse og aflivning ikke anvendelse på stik eller snit, hvorved sygdom indpodes, samt åreladningsforsøg. En anvendelse, som ikke er forbundet med smerte, men som mere eller mindre gradvis hen sætter dyret i en fra det normale afvigende tilstand, spiller nu en væsentlig større rolle end for 60 år siden, og udvalget har derfor foreslået en bestemmelse om disse forhold, der er enslydende med den, der indeholdes i nærværende forslag. Foreningen „Kampen mod Vivisektionen“ har foreslået, at der gennemføres et fuldstændigt forbud mod indpodning af sygdom, som medfører lidelse. Justitsministeriet anser en sådan regel for at